

**INWENTARYZACJA PRZYRODNICZA
TERNU PLANOWANEJ BUDOWY EKOLOGICZNEGO
CENTRUM ODZYSKU ENERGII
W RUDZIE ŚLĄSKIEJ**

**dr Jarosław Sieradzki, specjalista botanik
dr Mariusz Glubowski, specjalista zoolog**

Łódź, 2018

Spis treści

1	Wstęp.....	2
2	Położenie i granice terenu inwestycji.....	3
3	Materiał i metody.....	5
3.1	Opis środowisk badanego obszaru.....	5
4	Chronione typy siedlisk przyrodniczych oraz gatunki z załączników dyrektyw programu Natura 2000.....	18
5	Gatunki objęte ochroną na mocy prawa krajowego.....	18
6	Podsumowanie.....	20

1 Wstęp

Celem opracowania jest inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza terenu planowanej budowy Ekologicznego Centrum Odzysku Energii w Rudzie Śląskiej. Obszar inwestycji stanowi część rozległej, ok. 17 hektarowej powierzchni o jednolitym charakterze, położonej w Rudzie Śląskiej, w dzielnicy Nowy Bytom, w pobliżu ulic Zabrzańskiej i P. Niedurnego. Opisywana powierzchnia od południa graniczy z hutą „Pokój” natomiast od pozostałych stron ograniczona jest biegnącą szerokim łukiem linią kolejową. Obszar, na którym lokalizowana jest planowana inwestycja stanowi, jak gdyby półokrąg ograniczony od południa terenami huty, a od pozostałych wysokim nasypem wspomnianej linii kolejowej.

Fot. 1. Fragment linii kolejowej okalającej powierzchnię, której część ma zająć ECO.

Powierzchnia terenu jest silnie przekształcona i stanowi typowy teren pogórnicy. Jest to prawdopodobnie rozległa niecka osiadania, która wytworzyła się na skutek zapadania się gruntu pod wpływem robót górniczych. Miejsce to wypełnione jest obecnie zwiezionym tu materiałem ziemnym. Na całym opisywanym obszarze brak jest naturalnych siedlisk. Cały teren to grunty zdewastowane, porośnięte obecnie spontaniczną roślinnością ruderalną, młodymi zadrzewieniami lub pozbawione roślinności.

Fot. 2. Zbiorowiska z dominacją nawłoci *Solidago* porastające znaczną część powierzchni

Fot. 3. Część powierzchni pozbawiona roślinności.

2 Położenie i granice terenu inwestycji

Inwestycja jest planowana w granicach miasta Ruda Śląska, pomiędzy dzielnicami Chebzie na północy i Nowy Bytom na południu. Krajobraz jest tutaj zdominowany przez długoletnią działalność górniczą i przemysłową. W sąsiedztwie, od strony wschodniej i południowej znajdują się rozległe tereny

Huty Pokój, blisko przebiegają także ruchliwe arterie komunikacyjne – na północy jest to Trasa Średnicowa. Zaś po stronie zachodniej droga wojewódzka nr 925 wraz z rozległym węzłem łączącym obie trasy.

Bezpośrednią granicę terenu od strony południowej wyznacza ogrodzenie terenu Huty Pokój, a od zachodu wysoki nasyp linii kolejowej. Granica północna przebiega w znacznej mierze wzdłuż nieutwardzonej drogi, natomiast granica wschodnia jest zupełnie nieczytelna w terenie. Istotne jednak, że zarówno od północy jak i od wschodu do analizowanej powierzchni przylegają tereny o identycznym charakterze środowiska.

Fot. 4. Budynki Huty Pokój widoczne za południową granicą analizowanej powierzchni.

Fot. 5. Nasyp linii kolejowej wyznaczający zachodnią granicę terenu inwestycji.

3 Materiał i metody

Niniejsze opracowanie sporządzono na podstawie obserwacji terenowych przeprowadzonych w sierpniu i wrześniu 2014 r. oraz na przełomie maja i czerwca 2018. W tym czasie odbyły się cztery kontrole terenowe. Rozkład kontroli pozwolił na możliwie pełne poznanie składu tutejszych biocenoz, obejmując zarówno okres lęgowy ptaków, jak i pełnię wegetacji większości roślin i pory aktywności różnych owadów.

W badaniach zastosowano metodę marszrutową, polegającą na zinwentaryzowaniu i zwaloryzowaniu elementów przyrody w terenie objętym planowaną inwestycją. Szczególny nacisk położono na stwierdzenie czy na obserwowanym terenie występują chronione siedliska przyrodnicze oraz chronione gatunki grzybów, roślin i zwierząt, tj. znajdujące się na listach chronionych gatunków roślin i zwierząt, listach z załączników do dyrektyw NATURA 2000, obiektów i obszarów podlegających ochronie, w tym zwłaszcza na potencjalnie występujące:

- Gatunki roślin z załącznika II do Dyrektywy Siedliskowej 92/43/EWG;
- Gatunki roślin objętych ochroną zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 (Dz. U. 2014, poz. 1409), w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną
- Gatunki grzybów objętych ochroną zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 października 2014 (Dz. U. 2014, poz. 1408), w sprawie ochrony gatunkowej grzybów
- Gatunki zwierząt z załącznika II i IV do Dyrektywy Siedliskowej 92/43/EWG;
- Gatunki zwierząt objętych ochroną zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. (Dz. U. 2016 r. poz. 2183) w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt.
- Obiekty i obszary podlegające ochronie na mocy Ustawy o Ochronie Przyrody z dnia 16 kwietnia 2004. (Dz. U. Nr 92, poz. 880).

Przy inwentaryzacji zwierząt posługiwano się wieloma metodami, takimi jak bezpośrednie obserwacje, w tym także z użyciem lornetki, nasłuchy, poszukiwania wszelkich śladów, w tym gniazd, tropów, odchodów i martwych zwierząt itp. Pod kątem możliwości obecności nietoperzy przeszukano także pobliski, znajdujący się przy torach stanowiących północną granicę analizowanego terenu, bunkier.

3.1 Opis środowisk badanego obszaru

Obszar podlegający inwentaryzacji stanowi teren zdewastowany w przeszłości przez działalność górniczą. Jak wspomniano we wstępie jest to prawdopodobnie rozległa niecka powstała w

wyniku zapadania się gruntu, która później została wypełniona materiałem stanowiącym odpady górnicze – skałą płoną oraz różnego rodzaju materiałem skalnym.

Fot. 6. Widok na teren planowanej inwestycji z nasypu gruntowej drogi stanowiącej część północnej granicy opracowania.

Na całym opisywanym terenie odnotować można jeden typ roślinności, typowej dla miejsc silnie przekształconych przez człowieka i zdewastowanych. Jest to roślinność ruderalna, która rozwinęła się tu spontanicznie na zwałach zwiezonego tu materiału, reprezentowana przez zbiorowiska wysokich bylin oraz traw. Trzon struktury tych zbiorowisk tworzą wysokie byliny - głównie nawłóć późna *Solidago gigantea* i kanadyjska *S. canadensis* ale także wrotycz pospolity *Tanacetum vulgare*, bylica pospolita *Artemisia vulgaris*, przymiotno białe *Erigeron annuus*, przymiotno kanadyjskie *Conyza canadensis*. Występują tu także łopian pajęczynowaty *Arctium tomentosum*, krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, cykoria podróżnik *Cichorium intybus*, pylenieć pospolity *Berteroa incana*, wiesiołek *Oenothera sp.* komosa biała *Chenopodium album* i inne gatunki ruderalne, łąkowe i murawowe.

Fot. 7. Fragment powierzchni zajęty głównie przez wysokie byliny.

Innym typem zbiorowisk ruderalnych typowych dla takich terenów są zajmujące tu duże powierzchnie murawy z dominującym trzcinnikiem piaskowym *Calamagrostis epigeios*, któremu towarzyszą inne gatunki traw jak np.: kupkówka pospolita *Dactylis glomerata*, wiechlina łąkowa *Poa pratensis*, wiechlina spłaszczona *Poa compressa*, wiechlina roczna *Poa annua*, stokłosa bezostna *Bromus inermis*, rajgras wyniosły *Arrhenatherum elatius*, życica trwała *Lolium perenne* czy perz *Elymus repens*.

Fot. 8. Murawa we wschodniej części analizowanej powierzchni.

W wymienionych powyżej zbiorowiskach ruderalnych rosną także inne gatunki roślin jak np.: koniczyna łąkowa *Trifolium pratense*, koniczyna biała *Trifolium repens*, cieciora pstra *Securigea varia*, ostrożeń polny *Cirsium arvense*, szczaw zwyczajny *Rumex acetosa* starzec jakubek *Senecio jacobea*, farbownik lekarski *Anchusa officinalis*, żmijowiec pospolity *Echium vulgare*, nostrzyk biały *Melilotus alba*, rdest ptasi *Polygonum aviculare*, babka lancetowata *Plantago lanceolata*, babka zwyczajna *Plantago major*, sałata kompasowa *Lactuca seriola*, mleczonek zwyczajny *Sonchus oleraceus*, mniszek lekarski *Taraxacum officinale*, Inica pospolita *Linaria vulgaris*, lucerna sierpowata *Medicago falcata* i nerkowata *M. lupulina*, bodziszek cuchnący *Geranium robertianum*, szczaw polny *Rumex acetosella*, żmijowiec zwyczajny *Echium vulgare*, powój polny *Convolvulus arvensis*, rezeda żółta *Reseda lutea*, marchew zwyczajna *Daucus carota*, jeżyna *Rubus sp.*, mydlnica lekarska *Saponaria officinalis* i inne.

Fot. 9. Obficie kwitnąca cieciora pstra *Securigea varia*.

Część powierzchni porośnięta jest przez zwarte zarośla rdestowca ostrokończystego *Reynoutria japonica* typowej rośliny inwazyjnej pochodzącej z Azji. Należy zaznaczyć, że powierzchnia zdominowana przez zwarte zarośla rdestowca w ostatnich latach wyraźnie się zwiększyła.

Fot. 10. Rdestowiec ostrokończysty *Reynoutria japonica*

Zestaw występujących tu gatunków roślin jest dosyć szeroki gdyż pomimo olbrzymiego przekształcenia terenu, a może nawet „dzięki” niemu, występuje tu dużo mikrosiedlisk od wilgotnych w obniżeniach terenu do suchych na jego wyniesieniach. Można zatem odnotować tu gatunki siedlisk wilgotnych - jak np. sadziec konopiasty *Eupatorium cannabinum*, czyściec błotny *Stachys palustris*, kielisznik zaroślowy *Calystegia sepium*, gatunki siedlisk suchych - np.: kostrzewa owcza *Festuca ovina*, przytulia pospolita *Galium mollugo*, chaber nadreński *Centaurea stoebe*, gatunki leśne jak np. przetacznik leśny *Veronica officinalis* i inne typowe dla różnych siedlisk. Nie wszystkie z nich zostały tu wymienione, gdyż opracowanie to nie ma na celu pełnej inwentaryzacji florystycznej. Na przestrzeni czterech lat dzielących obie tury badań terenowych można było zauważyć dość znaczną dynamikę roślinności, wyrażający się w zarastaniu niektórych odkrytego gruntu, czy zmianą proporcji poszczególnych gatunków. W roku 2018 odnotowano np. nieco większy udział roślin motylkowych takich jak cieciorka pstra *Coronilla varia*, komonica pospolita *Lotus corniculatus*, czy też groszek łąkowy *Lathyrus pratensis*.

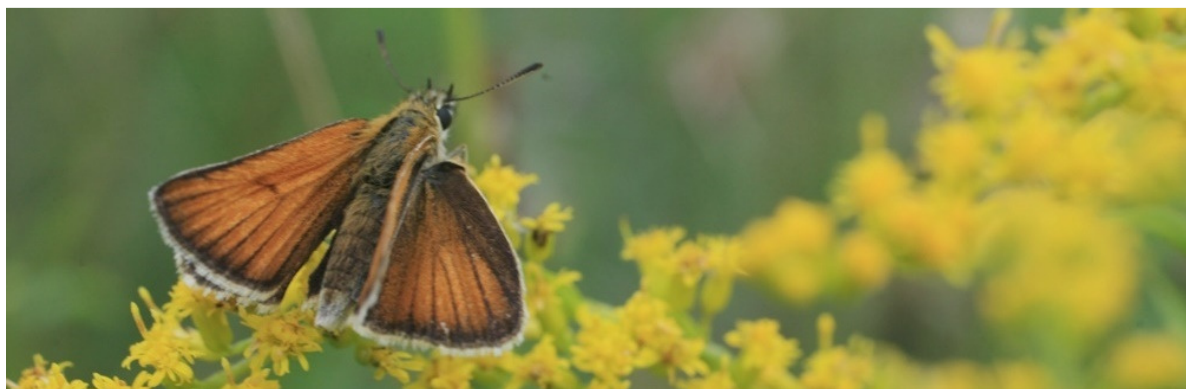
Fot. 11. Komonica zwyczajna *Lotus corniculatus*.

Opisany powyżej obraz dominujących siedlisk determinuje także miejscowe zoocenozy. Już samo „zamknięcie” terenu wewnątrz zwartej aglomeracji Śląska i otoczenie ruchliwymi drogami sprawia, że miejscowa fauna nie może być zbyt bogata. Relatywnie liczne okazały się tutaj jednak m.in. ślimaki: nagie – ślinik rdzawy *Arion „subfuscus”* i pomrów wielki *Limax maximus* oraz skorupkowe - ślimak zaroślowy *Arianta arbustorum* i ślimak gajowy *Cepaea nemoralis*. Na otwartych murawach spotyka się ponadto ślimaka łąkowego *Perforella rubiginosa*.

Fot. 12. Ślimak gajowy *Cepaea nemoralis*.

Jeszcze wyższą różnorodność wykazują motyle dzienne. Do najliczniejszych z nich należy modraszek ikar *Polymmonatus icarus*, spotykany na całym obszarze inwestycji i na terenach sąsiednich. Ponadto obserwowano takie gatunki jak: karłatek ryska *Thymelicus lineola*, modraszek argiades *Cupido argiades*, czerwończyk żarek *Lycaena phlaeas*, bielinek kapustnik *Pieris brassicae*, rusałka pokrzywnik *Aglais urticae*, rusałka pawik *Inachis io*, południca admirał *Vanessa atalanta*, południca osetnik *Vanessa cardui* i strzępotek ruczajnik *Coenonypha pamphilus*. Wszystkie wymienione powyżej gatunki są pospolite w całym kraju i w żadnym stopniu nie świadczą o wysokich walorach analizowanego terenu, Niespodzianką okazał się natomiast czerwończyk nieparek *Lycaena dispar*, którego jeden okaz obserwowano na początku sierpnia. Gatunek ten, wpisany do Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej, jest związany z półnaturalnymi łąkami wilgotnymi, które na terenie planowanej inwestycji nie są reprezentowane nawet w szczątkowej postaci. Obecność chronionego czerwończyka mogła być zatem przypadkowa.

Fot. 13. Karłatek ryska *Thymelicus lineola* na nawłoci.

Fot. 14. Modraszek ikar *Polymmonatus icarus* – najliczniejszy motyl analizowanego terenu.

Fot. 15. Południca osetnik *Vanessa cardui*.

Z motyli „nocnych” warto wymienić efektowną widłogonkę siwicę *Cerura vinula* i kapturница trędownikowata, rzadką kapturnicę trędownikowatą *Cucullia scrophulariae* a także aktywnego w ciągu dnia kraśnika sześcioplamka *Zygaena filipendulae*.

Fot. 16. Gąsiennica widłogonki siwicy *Cerura vinula*.

Fot. 17. Gąsiennice kaptownicy trędownikowatej *Cucullia scrophulariae*.

Także z pozostałych grup owadów notowano gatunki raczej pospolite i liczne w regionie. Ze względu na otwarty charakter środowisk szczególnie liczne są tu prostoskrzydłe *Orthoptera*. Oprócz dominujących drobnych szarańczowatych z rodzaju *Chorthippus*, występuje tu także podłęczyn Roesela *Metroptera roeseli*. Wysokie zagęszczenia szarańczaków sprzyjają potencjalnie występowaniu jaszczurek i płazów, jednak intensywne poszukiwania doprowadziły do potwierdzenia obecności tylko jednego gatunku – jaszczurki zwinki *Lacerta agilis*. Jaszczurki są tutaj bardzo nieliczne, jakkolwiek obecność młodocianych, tegorocznych osobników świadczy o odbywaniu przez nie rozrodu. Środowiska terenu analizowanej inwestycji okazały się natomiast niespodziewanie atrakcyjne dla ryjówki aksamitnej *Sorex araneus*. Stwierdzono tu także mysz leśną *Apodemus sylvaticus*.

Fot. 18. Podłęczyn Roesela *Metroptera roeseli*.

Opisane powyżej, otwarte środowiska zasiedlają tylko 3 gatunki ptaków - cierniówka *Sylvia communis* łożówka *Acrocephalus palustris* i wymieniony w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej gąsiorek *Lanius collurio*.

Fot. 19. Mozaika siedlisk otwartych i kęp roślinności drzewiastej – habitat gąsiorka i cierniówki.

Obok zwartej roślinności zielnej rosną tu także pojedyncze egzemplarze oraz podrosty drzew i krzewów takich jak: brzoza brodawkowata *Betula pendula*, głóg jednoszyjkowy *Crataegus monogyna*, dziki bez czarny *Sambucus nigra*, akacja *Robinia pseudoacacia*, klon jesionolistny *Acer negundo*, klon zwyczajny *Acer platanoides*, topola osika *Populus tremula*, i topole euroamerykańskie *Populus x canadensis*, klon jesionolistny *Acer negundo*, dąb szypułkowy *Quercus robur*, czeremcha amerykańska *Padus serotina*, jarząb pospolity *Sorbus aucuparia*, wierzba iwa *Salix caprea*, a także gatunki drzew i krzewów owocowych i ozdobnych jak np.: grusza *Pyrus sp.*, jabłoń *Malus sp.*, śliwa ałczyca *Prunus cerasifera*, orzech włoski *Juglans regia*, dereń biały *Cornus alba*, kasztanowiec zwyczajny *Aesculus hippocastanum*, a także różne gatunki róż *Rosa sp.* i jeżyn *Rubus sp.*

Fot. 20. Zwarte podrosty topoli osiki *Populus tremula* i brzozy brodawkowatej *Betula pendula*

Enklawy roślinności drzewiastej stanowią warunek występowania części gatunków zwierząt, w tym części wymienionych powyżej motyli, a także większości ptaków, w tym bażanta *Phasianus colchicus*, grzywacza *Columba palumbus*, kosa *Turdus merula*, śpiewaka *Turdus philomelos*, zaganiacza *Hippolais icterina*, kapturki *Sylvia atricapilla*, piecuszka *Phylloscopus trochilus*, bogatki *Parus major*, wilgi *Oriolus oriolus* i zięby *Fringilla coelebs*.

Na osobne omówienie zasługuje niewielki zbiornik wodny znajdujący się w pobliżu pn-zachodniego narożnika analizowanego terenu. Znajduje się on w najniższym punkcie całej powierzchni i okresowo wysycha. Ze względu na podłoże, woda w zbiorniku jest silnie mętna i przez to pozbawiona typowych makrofitów. W jego otoczeniu rosną jednak rośliny wilgociolubne jak np. wierzba biała *Salix alba*, czy też niektóre trawy, np. wyczyniec kolankowy *Alopecurus geniculatus*, czy mietlica pospolita *Agrostis capillaris*.

Fot. 21. Astatyczny zbiornik wodny w pn-zachodniej części analizowanego terenu.

Mimo niewielkiej powierzchni i niestabilnego lustra wody, akwen zasiedla kilka gatunków zwierząt. Należą do nich dwa gatunki ważek różnoskrzydłych – tężnica wytworna *Ishnura elegans* i typowa dla podobnych zbiorników tężnica mała *Ishnura pumilio*.

Fot. 22. Samiec tężnicy wytwornej *Ishnura elegans*.

Fot. 23. Samica tężnicy małej *Ishnura pumillo*.

Oprócz zwierząt, które można na stałe powiązać z działką inwestycyjną, pojawiają się tu też goście z zewnątrz. Nadspodziewanie liczne tropy pozostawiły tu dziki *Sus scrofa* i rzadsze sarny *Capreolus capreolus*, a także lisy *Vulpes vulpes*. Prowadzone obserwacje nie doprowadziły, jak na razie do wykrycia istotnych korytarzy przelotów ptaków, jednak warto odnotować przelot pojedynczego bociana białego *Ciconia ciconia* i sierpniowe żerowanie w powietrzu licznych śmieszek *Larus ridibundus* i dymówek *Hirundo rustica*. Nad otwartymi środowiskami okresowo polują pustułki *Falco tinnunculus*.

Fot. 24. Śmieszki *Larus ridibundus* krążące nad miejscem planowanej inwestycji.

Wszystkie z odnotowanych i opisanych tu gatunków roślin to gatunki pospolite charakterystyczne dla różnego typu siedlisk, w tym przede wszystkim gatunki ruderalne, a także łąkowo-murawowe, zaroślowe oraz typowe dla miejsc wydeptywanych i szlaków komunikacyjnych. Brak tu gatunków rzadkich, chronionych i ciekawych botanicznie. Roślinność opisywanego terenu pozbawiona jest większych wartości fitocenotycznych. Jak wielokrotnie wspomniano - odnotowano tu jedynie

zbiorowiska roślin ruderalnych, typowych dla siedlisk zaburzonych lub stworzonych przez człowieka. Oczywistym jest także brak naturalnych siedlisk i co za tym idzie także brak chronionych typów siedlisk przyrodniczych.

Nieco bardziej skomplikowany obraz daje miejscowa fauna. W jej składzie znalazło się stosunkowo wiele gatunków chronionych, zarówno na mocy prawa krajowego, jak i – mniej licznie – europejskiego. Generalnie, także zwierzęta chronione należały do gatunków raczej licznych. Warto zwrócić uwagę, że w Polsce ochroną objęte są niemal wszystkie ptaki i praktycznie nie ma nigdzie terenów, na których by one nie występowały. Analizowany teren nie wyróżnia się pod tym względem. Do cenniejszych gatunków ptaków należy gąsiorek i bocian biały. Oba gatunki umieszczono w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Gąsiorek jest jednak w Polsce wciąż pospolity na terenach ekstensywnie użytkowanych, z bogatą, nieuporządkowaną roślinnością zielną i kępami krzewów. Przelot bociana należy uznać za incydent, a gatunek ten nie znajduje tu właściwych siedlisk. Jak już wspomniano powyżej, incydentalny był też zapewne pojaw czerwończyka nieparka z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej.

4 Chronione typy siedlisk przyrodniczych oraz gatunki z załączników dyrektyw programu Natura 2000

Siedliska przyrodnicze w Dyrektywie Siedliskowej definiowane są jako „obszary lądowe lub wodne wyodrębniane w oparciu o cechy geograficzne, abiotyczne i biotyczne, zarówno całkowicie naturalne, jak i „półnaturalne”. Spośród tych siedlisk szczególne znaczenie mają siedliska przyrodnicze będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, które najczęściej są zagrożone w swoim naturalnym zasięgu, mają niewielki obszar występowania w wyniku regresji czy też uwarunkowań naturalnych lub są przykładem cech typowych dla regionów biogeograficznych, na obszarze których leżą kraje członkowskie. Za tzw. „priorytetowe siedliska przyrodnicze” Wspólnota ponosi szczególną odpowiedzialność.

Na całym terenie odnotowano jedynie siedliska silnie przekształcone, antropogeniczne pozbawione cech naturalności – stąd także nie odnotowano nawet potencjalnie płatów chronionych typów siedlisk przyrodniczych. Gatunki z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej reprezentował tylko jeden okaz czerwończyka nieparka *Lycaena dispar*, zaś spośród gatunków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej stwierdzono lęgi gąsiorka *Lanius collurio* i incydentalny przelot bociana białego *Ciconia ciconia*.

5 Gatunki objęte ochroną na mocy prawa krajowego

Ochrona gatunkowa jest jedną z prawnych form ochrony przyrody w Polsce (ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. z 2004 r., nr 92, poz. 880, z późn. zm.). Lista

gatunków roślin chronionych stanowi załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016.

Na opisywanym terenie nie odnotowano stanowisk chronionych gatunków roślin naczyniowych ani grzybów. Stwierdzono tu stosunkowo liczne podlegające ochronie zwierzęta, z których 15 gatunków przystępuje (w przypadku czerwończyka tylko prawdopodobnie) do rozrodu na terenie planowanej inwestycji. Gatunki te zestawiono w tabeli 1. Pozostałe gatunki chronione pojawiają się tu tylko okresowo, żerując w przestrzeni powietrznej, na ziemi lub wśród drzew, jak pustułka *Falco tinnuculus*, śmieszka *Chroicocephalus ridiundus*, jerzyk *Apus apus* czy dymówka *Hirundo rustica*, bądź też tylko przelatują nad powierzchnią, jak bociany białe *Ciconia ciconia*.

Tabela 1. Lista chronionych gatunków zwierząt, wraz z szacunkową liczebnością, dla których teren inwestycji stanowi miejsce rozrodu.

Nazwa polska	Nazwa łacińska	Forma ochrony	Liczebność
Czerwończyk nieparek	<i>Lycaena dispar</i>	Ochr. ścisła	Obserwowano 1 os.
Trzmiel	<i>Bombus sp.</i>	Ochr. częściowa	Kilka rodzin
Jaszczurka zwinka	<i>Lacerta agilis</i>	Ochr. częściowa	Kilkanaście os. dorosłych
Kos	<i>Turdus merula</i>	Ochr. ścisła	3 pary
Śpiewak	<i>Turdus philomelos</i>	Ochr. ścisła	1 para
Zaganiacz	<i>Hippolais icterina</i>	Ochr. ścisła	1 para
Cierniówka	<i>Sylvia communis</i>	Ochr. ścisła	4 pary
Kapturka	<i>Sylvia atricapilla</i>	Ochr. ścisła	3 pary
Łozówka	<i>Acrocephalus palustris</i>	Ochr. ścisła	1 para
Piecuszek	<i>Phylloscopus trochilus</i>	Ochr. ścisła	4 pary
Bogatka	<i>Parus major</i>	Ochr. ścisła	1-2 pary
Gąsiorek	<i>Lanius collurio</i>	Ochr. ścisła	1 para
Wilga	<i>Oriolus oriolus</i>	Ochr. ścisła	1 para
Zięba	<i>Fringilla coelebs</i>	Ochr. ścisła	2 pary

Rozmieszczenie stanowisk chronionych gatunków przedstawiono na rysunku 1. Nie zaznaczono tylko bogatki i trzmieli, w przypadku których nie udało się ustalić miejsc rozrodu oraz jaszczurki zwinki, która penetruje praktycznie cały analizowany obszar.

etapu budowy. Można się tu spodziewać zwłaszcza kląskawki *Saxicola rubicola*, która chętnie zasiedla obrzeża terenów przemysłowych. Ptaki te chętnie siadają m.in. na ogrodzeniach czy napowietrznych liniach energetycznych lecz gnieźdzą się na ziemi. Dlatego na obrzeżach terenu inwestycji należy zachować skrawki powierzchni porośniętych roślinnością zielną, która nie będzie wykaszana w okresie lęgowym (ewentualne wykaszania należy prowadzić 1 raz w roku, we wrześniu).